

Brak poszlaku zbrodni w sprawach .	30.
Niewinność oskarżonych	66.
Za ciężkie przestępstwa policyjne .	8.
Odstąpiono innym Władzom . .	13.
Uznano czyn za rzeczywistą zbro-	
dnie w sprawach	162.

W liczbie tej 162 było spraw o kradzież i inne zabory 110, o oszustwo 22, o powrót z wygnania 5, o morderstwo, zabójstwo i dzieciobójstwo 3, porubstwo i inne sprosności cielesne 1, gwałt publiczny 2, o rozbój 2, o nadużycie Władzy Urzędowej 1, fałszowanie publicznych papierów 1, podrzucanie dziecięcia 2, podpalanie 2, dwużeństwo 1, potwarz 1, pomoc daną przestępcom 3. Porównywając rok 1843 z latami dawniejszemi, rezultat okazuje zmniejszenie się liczby spraw karnych, w których jednak zawsze największą cyfrę kradzieże, a po nich oszustwa stanowią.

Z wyżej przywiedzonej liczby spraw, Sąd Wyższy miał sobie tak w drodze